

skel paa Eje og Brug af Landejendomme. Medens der i en Paragraf siges, at Indkomstskat skal svares af al Fortjeneste, siges det i § 25, at det gælder ikke Ejeren af en Ejendom. Naar han har betalt sine 0,8 pro mille af, hvad Ejendommen er vurderet til, saa er der ikke Tale om, at han skal betale noget videre, hvorimod Brugeren af den paagældende Ejendom skal ikke blot ifølge andre Regler under A, naar han har en kontraktmæssig Forpligtelse til at betale Statsskatten, betale efter Ejendomsskyld, men ved Siden af betale Indkomstskat af den Fortjeneste, han har ved at drive Ejendommen, hvad enten han er Bruger, Fæster eller Forpagter. Det er en Regel, som jeg ikke kan forstaa er særlig retfærdig. Jeg skønner ikke rettere, end at den væsentlig vil blive til Fordel for de store Skatteydere, Ejerne af de store Gaarde; de ville komme til at betale 0,8 pro mille af den Formue, de have i den Ejendom, de selv ere Ejere af, og intet videre. De kunne ved Siden af have mange Tusind Kroners aarlig Fortjeneste af at drive Ejendommen, men deraf skulde de ikke svare 1 Øre. Det er et Forslag, jeg finder upraktisk og uretfærdigt. Hvis man dermed har haft til Hensigt særlig at begunstige Landbruget, saa er det en Misforstaaelse. Landbruget trænger til Støtte og til hurtig Hjælp. Landbruget forlanger at komme under lige Vilkaar med andre Erhverv. Det har været uheldigere stillet end næsten alle andre Erhverv i Landet, og det forlanger kun at komme under lige Skattevilkaar med de andre Erhverv, men ikke at opnaa noget, som ser ud som en særlig Begunstigelse uden i Virkeligheden at være det, idet de smaa Ejendomme for det første skulle takseres højt og for det andet som fri Ejendom o. s. v.

Jeg skal dernæst gaa over til at sige et Par Ord om Indkomstkildebeskatningen. Jeg skal følge den ærede Ordførers Eksempel og være meget kort. Vi have jo før drøftet den Sag, for 4 Aar siden, da vi en hel Vinter drøftede den i Landstingets Skatteudvalg, og endte med at lade den falde. Vi have drøftet den her ved 1ste Behandling, og der er derfor ingen Grund til at komme vidtløftig ind paa den. Jeg skal kun her i Salen minde om de Grunde, der ere anførte i Betænkningen mod den; der er ogsaa andre end dem, vi have nævnt. Den ærede Ordfører sagde, at det var den sikreste Maade at ramme Kapitalen paa. Jeg har den modsatte Opfattelse. Kapitalen vil netop slippe ved en Indkomstkildebeskatning. Og det er netop vor

Hovedgrund til ikke at gaa med til den. Kapitalen kan vælte den over paa Skyldnerne; der vil komme dalende Kurser paa Kredittorensobligationer og andre Papirer. Kurserne ville selvfølgelig dale i samme Forhold, som Skatten paalægges. Det kan jo være meget rart for dem, der i Øjeblikket have Laan, at de have denne Fradragsret. Men der er andre, der netop komme til at betale det hundreddobbelte. Lad mig tage et bestemt Eksempel. Lad os sige, at en Mand skal sælge for 10,000 Kr. Kredittorensobligationer for at betale 9,000 Kr., idet Kursen er 90. Naar der nu paalægges en Skat af 2 pCt., bliver han nødt til at betale 200 Kr. mere, fordi Kursen som Regel vil dale netop de samme 2 pCt. Hvad adskillige spare, kommer en enkelt til at betale. Men naar nogen Tid er gaaet, bliver det hele ens, og Kapitalen skal da nok vide at frigøre sig for denne Skat. Det er overflødigt at opholde sig ved Fristelsen til at anbringe dansk Kapital i udenlandske Værdipapirer, hvorved man kan fri sig for Skat.

Jeg skal med et Par Ord omtale Folketingets Forslag, idet jeg ikke faar Lejlighed til at omtale det senere, hvis Flertallets Forslag vedtages; thi da bortfalder Folketingets Forslag. Folketingets Forslag har 4 Fordele. Det tager Sigte paa Skatteevnen, hvad enhver Skattereform bør gøre, navnlig gennem den moderat stigende Skala. Det har dernæst det store Fortrin, at det overfører til Kommunerne, baade Købstad- og Landkommunerne, disse $\frac{4}{10}$ pro mille af Ejendommenes Værdi, det er et Lyspunkt. Det er for det tredje let gennemførligt, fuldt udarbejdet, fuldt færdigt; der skal ikke tages alle de Hensyn, som ere nødvendige ved Flertallets Forslag, og det er en stor Fordel. For det fjerde har Folketingets Forslag den store Fordel, at man har staaet om det med en her i Landet ellers ukendt Enighed. Hele Kommissionen var enig og næsten hele Folketinget. Og jeg kan godt gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at de $\frac{9}{10}$ af Befolkningen ude i Landet længes efter at faa Folketingets Forslag gennemført.

Jeg skal til Slut sige, at Tanken om at ophæve hele Hartkornsskatten og hele Bygningsafgiften er meget god; jeg har altid været en Ven af den, jeg hilser den med Glæde, jeg skal efter bedste Evne arbejde for den. Værdibeskatning af Ejendomme er *maaske* en god Tanke, jeg siger maaske, thi jeg er ikke rigtig klar over det, i alt Fald er den efter mit Skøn ab-